

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Staro strašilo.

Nemci in Madjari niso bili nikdar izbirčni v sredstvih za boj proti slovanskim narodom. Vsako sredstvo jim je bilo dobro, da so mogli Slované ob zid pritiskati, a svoje brutalnosti so opravičevali in jih opravičujejo tudi sedaj še s sumničenjem. Toda dandanes ne zaležejo ta sumničenja nič več toliko kakor svoj čas, niti v Budimpešti, kaj šele na Dunaju, toliko manj, ker je pangermanska hidra z nečuvno predrznostjo dvignila svojo rusko glavo in začela javno in očitno podkopavati stebre, na katerih sloni monarhija.

Vzlic temu si skušajo Nemci tudi sedaj pomagati s takimi sredstvi iz svoje stiske, in prav zadnji dnevi so nam prinesli dva poskusa, katera sta bila oba uprizorjena preko Budapešte posredovanjem tisti madjarskih elementov, kateri se najbolj poganjajo za odpravo dualizma.

Najprej se je raznesla vest, da je bila v Karlovih varih pod vodstvom Čehov zasnovana zarota proti Madjarom. Trdilo se je, da so se Čehi dogovorili z zastopniki ogerskih Srbov, Slovakov in Rumunov, da uprizorijo na Ogorskem veliko federalistiško gibanje v svrhu, da raztrgajo ogersko državo in osamosvojé rečene narode.

Madjari so se časih federalizma sploh zelo bali, zlasti pa vsacega federalistiškega gibanja na Ogorskem, saj mora madjarski živelj dominirati samo v centralistiško vladani Ogorski. Na to so Nemci računali pri svoji spletki, in nadejali so se, da vznemirijo javno mnenje na Ogorskem tako, da bo Banffy primoran zapustiti svojo dosedanjo reservo glede celitvanske krize, in da priskoči obstrukcionistom na pomoč proti Čehom, Poljakom in Jugoslovonom.

Zajedno so Nemci uprizorili še drugo in še smešnejšo spletko. S starim, že povsem obrabljenim strašilom, s panslavizmom, skušajo zbegati dverne kroge in Madjare ter pridobiti poleg dosedanjih svojih podpornikov še diplomacijo in generaliteto za svoje naklepe.

Po vseh listih kroži vest, da organizujejo Mladočehi veliko akcijo v svrhu, da proklamirajo črnogorskega kneza voditeljem vseh Jugoslovonom. Vodstvo mladočehske stranke da je dalo v to svrhu slikati črnogorskega kneza in razširja to podobo v tisočih izvodih mej avstrijskimi Slovani. Drug dokaz je pa to, da je zemunsko pevsko društvo pri neki slavnosti pelo črnogorskega kneza poveljujočo pesem.

S takimi bedastočami delujejo Nemci, tisti Nemci, katerih je pečat izdajstva pritisnjen na čelo, katerih proslavljanje Bismarcka, romanje čez mejo, klicanje Pruske, naj intervenira, jasno svedoči, da delajo na pogin habsburške monarhije.

Sumničenje je toliko podlejšje, ker so Nemci in z njimi združeni madjarski šovinisti nastopili z njim v času, ko je razmerje mej našo monarhijo in mej Črno goro jako neprijazno, ko se na Balkanu pripravljajo neodvisne države, da omeje in podkopljejo avstrijski upliv onkraj Save in ko torej merodajni krogi radi vsakemu pojavu pripisujejo večji pomen, kakor ga ima v istini.

Sumničenje, da se Čehi pehajo za to, da bi bil črnogorski knez proklamiran voditeljem južnih Slovanov, se je moglo roditi samo v blazni glavi in ni vredno, da bi se zavračalo, toliko manj, ker sta se obe rečeni spletki popolnoma izjalovili. Lojalnost avstrijskih Slovanov, izkazana sijajno pri nešteti prilikah, je vzvišena nad vsak dvom in zato taka podla nemška sumničenja ne dosežejo niti našega zaničevanja.

V Avstriji živeči Jugoslovani se zvesto držé stare svoje monarhije, in so njih politična stremjenja glede razvoja balkanskih razmer, specijalno glede prihodnosti Bosne in Hercegovine, v direktnem nasprotju z dotičnimi aspiracijami črnogorskega kneza in vsega srbskega naroda. Nemci menda niti ne vedó, ali pa nečejo vedeti, da se avstrijski Jugoslovani, Hrvatje in Slovenci, poganjamo za združenje Bosne in Hercegovine s Hrvatsko in Dalmacijo, da je torej naša balkanska politika eminentno avstrijska,

dasi vzlic temu ne tajimo in kar nič ne prikrivamo iskrenih svojih simpatij za ves srbski narod.

Merodajni krogi naj zvestobo in lojalnost narodov presoajo po njih dejanjih. Ako to storé, spoznajo kmalu, da je habsburška monarhija izgubljena in obsejena na smrt, če pridejo še kdaj na krmilo tisti elementi, ki so prisegli na nemškonačionalno idejo, in da so nje najzvestejši podporniki prav tisti narodi, katere Nemci sumničijo s panslavizmom.

Slovensko vseučilišče v Ljubljani.

(Na shodu slovenskih visokošolcev govoril stud. phil. Davorin Majcen.)

Častita gospoda! Po vsestranski temeljitem in stvarnem poročilu mojega gospoda predgovornika bi lahko brez vsake besede sprejeli predloženo resolucijo, ker smo vsi prepričani o potrebi in opravičenosti zahteve slovenskega naroda, da se ustanovi v Ljubljani slovensko vseučilišče.

Vendar mi bodi dovoljeno, da izpregovorim nekaj besed o velikem kulturno političnem pomenu bodočega slovenskega vseučilišča; ob enem hočem načrtati v glavnih potezah stanje slovenskega dijaštva na tujih vseučiliščih, posebej pa če stanje slovenskih akademikov v Gradcu, ker so mi to naročili moji ožji tovariši na graškem vseučilišču. — Gospoda moja! Vprašanje o slovenskem vseučilišču v Ljubljani za nas Slovence ni novo. Že pred 50 leti, ko je zavel tudi v Avstriji svobodnejši duh in so začeli narodi vstajati iz dolgoletnega političnega mrtvila in zahtevali glasno, kar se jim je zdelo za njihov gmočni in duševni napredek potrebno in koristno, že takrat nahajamo v kulturno političnem programu našega naroda kot jedno prvih točk: slovensko vseučilišče v Ljubljani. Poleg „Združene Slovenije“ je bila zahteva slovenskega vseučilišča gotovo najvažnejša in najdalekosežnejša; ti dve točki sta navduševali tisoče zavednih Slovencev, ki so trdno upali, da se njihove zahteve uresničijo, in da zasije slovenskemu narodu solnce lepše bodočnosti. Upali so, toda varali so se! Njihove lepe

LISTEK.

„Jadac“.

Spisal Saveljev.
(Konec.)

Na vrtu je postalo hladno in zdaj pa zdaj je zapihal veter skozi drevje, ki se je lahno šepetaje priklanjalo. Marko je govoril tišje, kakor da pripoveduje nekaj skrivnostnega in temnega. A hipoma se je vzdramil, pogladil si brke in se ozrl naokoli.

„Mislite si, — a v tistem trenutku se oglašé na stopnicah koraki, kakor da se je bil nekdo spodtaknil. Lejla plane kvišku, prime se za glavo in stopi dvakrat trikrat po sobi.

„Prokleti Pera! ...“

Vrata se stresejo.

„Lejla!“

Lejla postoji s sklonjenimi telesom.

„Kaj želiš, Pera? ...“

„Lejla!“

Njegov glas je bil visok in ubit.

„Za Boga, Rado, — stopi v šifoner ... skrij se mej obleke ... samo za hip ...“

Zaklenila je za njim in utaknila ključje v nedrje. Nato odpre vrata in Pera stoji pred njo. ... Na okrogli mizici pod sliko zapuščene devojke v beli halji je gorelo diščeče olje z dolgim plavkastim plamenom. ... Perin obraz je bil blede kakor vosek in obrvi so se mu tresle. A kljub temu je

ležalo na teh raztrganih, globokih črtah nekaj smešnega in otročjega.

„Kam si ga skrila?“

„Pera, — ti praviš?“

Prašala je tako sladko in mehko, da je Pera dvomil za hip nad svojo težko slutnjo.

„Kurtović ga je videl, da je plezal k tebi ... Lejla!“

Nenadno ga je ovladal strašen čut, pol blazne ljubosumnosti, izdane ljubezni in osvetoželjnosti ... in izlil se je z vso svojo silo v ta divji, bolesten, proseči krik.

Lejla je ostala mirna in iztegnila je obe roki.

„Tu je moja soba ... oglej se!“

Stal je nekaj časa neodločno, potem pa je vzel luč in premetaval po sobi, ne da bi se ozrl na svojo ženo; njegova tenka ustna so bila stisnjena in oči so pale globoko pod obrvi. Odgrnil je zástor pred posteljo, a hipoma ga je izpustil ter postavil svetilko na svoje mesto. Ko se je obrnil k svoji soprog, je bil njegov obraz tako spremenjen in upal od besnosti, da se mu je Lejla prestrašena umaknila.

„Ti nočeš ... ti nočeš ...? Govori, duša ...“

Ona je segla v nedrje.

„Tu imaš ključje ... on je v šifonerju ...“

Kakšen prešeren, zmagozaven smeh je zazvenel iz njenega grla v tistem trenutku, ko so zaročljali s ključji kočeni proti Pércini! Nagnila je glavo nazaj

in pritisnila roke na prsa ... a na vsem belem, jasnem obrazu prekrasna otroška nedolžnost ...

„Jadac!! ... Pera, vila Bukičeva je moja ... o ... o ... o ...!“

Pera je obstal in gledal nanjo s širokim, nemnim pogledom; nato pa je nakremžil obraz v troje dolgih gub in zalučil ključje po tleh.

„Bog te ubij!“

In zaloputnil je vrata za sabo ...

Ko se je vrnil v kavarno, planil je nad Kurtovića ter ga dvignil za lase izza mize. Natakár je stal ob steni, stresal z glavo in jecjal v topem začudenju:

„Kako izvolite ... gospod Josimović ...?“

In Lejla se je sprehajala po tihih, sanjajočih alejah vile Bukičeve. Platane so šumele in kakor iz dragocenih vaz so plavali opojni duhovi iz kelihov tisočeri rož ... Nekdaj, v tistih lepih časih Mathissona in Höltja, pripovedovale so rože čudovite pravljice in listje je šepetalo o zaljubljenih skrivnostih ... O Höltju, duša sentimentalna, kaj bi ti dejal, da bi slišal ono platano, ki stoji na najtišjem kraju Lejlinega vrta?! ... Tvoj obraz bi zarudel in od hrepenenja bi padale solze iz tvojih očíj ...

Marko je umolknil. Gospodična Koprivnikova je vzdihnila in njen obrazek se je zdel že bledejši in prozornejši kakor prej.

nade so ostale naide, slovenski narod je bil potlačen, boriti se je moral in se še dandanes bori za drobtine. V hudi borbi za politični vsakdanji kruh so izgubili njegovi voditelji prej omenjeni zahtevi starega programa iz vidika, zdeli sta se jim preveč oddaljeni, fantastični, in slovensko vseučilišče in „Zedinjena Slovenija“ sta postala idejala, o katerih je sanjalo tu in tam kako idealno srce slovensko. Trezni politiki in voditelji narodovi se niso brigali za take gradove v oblakih. Nič pač ne osvetljuje bolje težavnega, klavnega položaja našega naroda, nič ni zanj značilnejše, nego to, da sta malone izginili ti dve zahtevi iz našega programa, vsaj začasno! Naši zastopniki se morajo leta in leta puliti za kak slovenski napis, dopis ali poštni pečat, za poluslovenske ljudske šole; in ako se nam posreči, da si priborimo par poluslovenskih gimnazijskih razredov, tedaj streljamo in zažigamo kresove, slavočemo zmago, — a čez leto dni nam vzmože tisto trohico, katere smo se tako veselili. In tako se porablja narodove moči v boju za malenkosti, brez katerih nam pa ni možno dospeti do višjih ciljev, do naše kulturne naloge. Kdo bi se torej čudil, da dolgo časa ni bilo v Slovenceh glasu po domačem vseučilišču? Narod naš in njegovi voditelji so delali in storili, kar so mogli in morali. Krivde ni na njih nobene.

Politični dogodki zadnjega časa so nas vznemirili in opozorili, da nam je treba nasproti velikim naletom in obširnim načelom močnim in brezobzirnim nasprotnikov izdatnejših kulturnih in političnih sredstev, kateri nas jedino morejo rešiti iz sedanjega položaja. Tako so nam viharji, ki jih je povzročilo združeno velikonemštvo, posredno v korist.

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 29. avgusta.

Nagodbena pogajanja so ostala tudi v soboto brezuspešna. Cesar je sprejel grofa Goluchowskega in včeraj so bili tudi ogerski ministri v avdienci pri cesarju. Kakor poročajo budapeštanski listi, bode cesar sam odločil, ali naj se reši gospodarska nagodba med Avstrijo in Ogersko hkratu s kvotnim vprašanjem ali ne. To se bo odločilo baje še danes, ko sprejme cesar oba ministerska predsednika. „Magyarország“ piše, da je sklenil baron Banffy odstopiti še pred 5 septembrom, ako izprevidi, da se ogerskim zahtevam ne bo zadostilo.

Zaupen shod mladočeských zaupnih mož, t. j. državnih, deželnih poslancev in nekaterih politikov, se je vršil v petek. Shod se je baval z vsemi eventualitetami, katere more roditi sedanji položaj. Mladočehi so pripravljeni na vse. Pri shodu se je povdarjalo, da klerikalizem v Avstriji splošno narašča ter se je sklenilo odločnejše nastopati proti njemu. Dejstvo, da je katoliška nemška stranka v desničarski večini, vpliva jako na postopanje drugih strank proti klerikalizmu.

Proti Poljakom „Neue Freie Presse“ in „Ostdeutsche Rundschau“ sta prinesli te dni infamna članka proti Poljakom na Pruskem, Ruskem in Avstrijskem. Germanizacija Poljakov se zdi „N. Fr. Pr.“ velezasluzno kulturno delo ter poveličuje Bismarcka, ki je pomagal toliko Slovanov. Človeku se gabi, ko čita take surovosti v glasilu avstrijskih „liberalcev“. „Ostdeut. Rundschau“ pa dokazuje, da morajo ostati Poljaki zvesti vsaki vladji, češ da se morajo zahvaliti za svoje mandate le vladi, zato pa morajo plesati, kakor jim vlada gode. Wolfovo glaslo zatrjuje, da bo vlada že sama skrbela za to, da pojdejo Poljaki v novo nemško večino.

Finančne kalamitete papeža. Na nemškem katoliškem shodu v Crefeldu je govoril tudi dr. Schmitz, škof v Koloniji, o finančni stiski papeža oziroma o usihanju takozvanega „Petrovega vinarja“. Škof je dejal: Vprašanje „Petrovega vinarja“ je res poslalo že katoliška kalamiteta ter je prav sedaj jako pereče. Sv. oče potrebuje za neobhodne stroške splošne cerkvene uprave na leto vsaj 7 milijonov. 3 milijone dobi redno iz vira, katerega pa ne smem povedati. Ostale 4 milijone pa morajo zbrati katoliki vsega sveta. Pred štirimi leti je prišlo „Petrovega vinarja“ toliko, da je mogel sv. oče dajati tudi izredne podpore. Sedaj pa se ga nabere komaj za 2½ mil. Ako pojde tako dalje, zaide sv. oče v najhujšo denarno stisko. Vzroki, da „vinar“ usiha, so različni. Špansko-ameriška vojna je pobrala vse dohodke iz Amerike in Španije. Tudi iz Francije že 10 let ne prihaja več dosti. Nobena pa ne da manj „Petrovega vinarja“ kakor —

Avstro-Ogerska. Papež se je že dvakrat obrnil do škofov z milo prošnjo, naj ga rešijo iz silne stiske ter naj prirejajo vsako leto cerkvena darovanja. — Tem izvajanjem nasprotuje vest, katere je krožila že večkrat po raznih listih, da ima papež 80 mil. frankov privatnega premoženja.

Bismarck in njegovo imetje. „Bayer. Vaterland“ poroča, da je zapustil Bismarckov oče majhno, a zelo zadolženo posestvo. L. 1866. pa se je izročila Bismarcku iz pruskega vojnega fonda dotacija 1.200.000 mark. S tem si je kupil grajščino Varzin. L. 1871. je dobil Bismarck drugo dotacijo: Saski les v Friedrichsrube, ki je bil cenjen že takrat na 6 milijonov mark; 14 let pozneje, za 70. rojstveni dan je bil „od naroda“ v dar Schönausen, kupljen za 1.250.000 mark. To troje posestev je Bismarck tudi svojim otrokom zapustil. Prav toliko imetka pa je zapustil Bismarck v gotovini, katero si je pridobil zlasti po zaslugah Rothschildovega agenta, Bleichröderja. Bleichröder je bil Bismarckov finančni zastopnik od l. 1857, zato pa je imel pristop vedno v kancelarjevo palačo. Smel je vstopiti tudi takrat, ko ni sicer smel priti blizu nihče. Bleichröderjevo imetje se je od l. 1866., ko je imel samo 3 mil. mark, doslej povečalo na 500–600 mil. mark. Prav toliko pa je znašal tudi Bismarckov naloženi kapital. Koliko je mogel Bleichröder „pridelati“ z Bismarckovo pomočjo, kaže n. pr. slučaj, ko so padli nakrat ruski papirji, in ko so — po Bismarckovi volji — dobili zopet nakrat visoko vrednost. Bankir in kancelar sta hodila roko v roki, in milijoni so dežvali v lepi slogi na oba.

Dopisi.

S Štajerskega, 26. avgusta. V Celju je bilo v nedeljo 14. t. m. vse po koncu, mladost in starost; ali vse ni demonstriralo in napadalo. Majnapadavci in razgrajalci so bili v velikem številu zastopani nemški dijaki in mladi ljudje, katerim se je po vsi zunanosti videlo, da so dvojbene eksistence, katere se dajo porabiti za vse, pravi fakini in med njimi pravi capini, katerih bi se sramoval ne rečem vsak olikan človek, ampak — vsak rovtar! In ti fakini in capini so poleg zapeljane šolske mladine zastopali nemštvo! Zraven teh slavnih zastopnikov nemške kulture menili so tudi posamezni nemški kričarji, da se morajo pokazati i skazati s svojo nemško olikanostjo. Olikoval se je tudi ženski spol, ki je glasno dajal duška svoji nevolji, da se Slovincem ni zgodilo nič hujšega. To so Vam rahločutne duše, te nemške krasotice! Polcija je zahtevala žandarstvo in vojaško asistenco, da bode Slovence ložje strahovala, in da bode lahkovernemu svetu dokazala, kakih surovih barbari so ti Slovinci. Vojaki niso v nikako akcijo stopili, stali so le na vходу v nekatere ulice in na Cesarja Jožefa trgu, da Slovinci ne bi v večjem številu hodili, koder bi hoteli. Celjski fakini so bili s to vojaško stražo prav zadovoljni, saj jih vojaki niso najmanj ovirali, da se ne bi mogli zbirati ali gibati, kjer so hoteli, razun par ur na Cesar Jožefovem trgu, in vedeli so, kje jim je na Slovence čakati. Žandarji niso bili v svoji službi samostalni, marveč podrejeni policiji; vršili so le povelja celjske policije, vendar so tu in tam v obrambo Slovencev več storili, kakor je bilo policiji in njenim varovancem ljubo; od tod zabavljanje celjskih razgrajalcev, da se žandarji ne znajo olikano vesti. Celjskih fakinov je bilo mnogo, vendar ne toliko, da bi jih celjska policija ne mogla krotiti, ako bi jih hoteli; asistenco proti njim torej ni bila potrebna. Vse je bilo naperjeno le proti Slovincem. Celjski mob je tudi to prav dobro vedel in vedel je, da mu je do neke meje slobodno izživati, sramotiti, psovati in napadati mirne Slovence. Kako bi si bil sicer upal vse to počenjati vprico varstvenih organov? Nemška in nemškutarska sodrga se je zbirala, stala in pot zapirala, kjer je hoteli; nikdo je ni opominjal, nikdo razganjal, da si je bilo policiji njen namen tako dobro znan, kakor nji sami. Kjer policije ni bilo treba, tam je bila; fakinov v kulturnem delu ni hotela motiti. Tolenja, heilanja, berlizzanja, jaje itd. varstveni organi niso ni slišali ni videli, dasi so bili v prav ozki donki z razgrajalci; če je pa kdo zavpil „Živio!“, takoj ga je pograbila policija. Zakaj je policija dopustila, da so se razgrajalci zbirali, kjer so hoteli, da so se pred njenimi očmi organizirali in pripravljali na napade, zakaj je dopustila, da so tri ure po polnoci na Slovence čakali pred kolodvorom? Zakaj jih ni razgnala? Zakaj je intimno z njimi občevala? Vsaj zunanji decorum bi si bila morala varovati. Da bi se bili olikani Nemci demonstracij dejansko udeležili, tega nisem mogel opaziti, ali eden madež pada tudi na njihovo čast, in ta madež se lahko izbrisati ne da. Oni so vedeli, kaj se pripravljalo; in kaj so storili, da bi se ne skrnila nemška in sploh človeška čast? Oni so človeka ponižujoče nesramnosti zastopnikov nemške robotosti mirno gledali in morebiti tudi odobraval; kajti, ko bi jih ne odobraval, morali bi vendar v rešitev svoje

časti proti toliki surovosti, katere se je godila v imenu nemštva in nemške kulture proti pohlevnim in mirnim Slovincem, javno protestovati. A tega niso storili. Slovinci iz celjske okolice so vdobili zopet lep nauk, kako se jim je v bodočnosti vesti proti svojim ljubeznivim prijateljem nemške kulture. Slobodno je kmetu prodajati svoje pridelke, komur hoče, in kupovati, kar potrebuje, kjer hoče. V tem oziru bi bila potrebna stroga organizacija. Besede same ne pomagajo. Na delo! Kako delajo celjski Nemci s Slovinci, kateri so se slavnosti udeležili, ali pa le svojih simpatij za Slovence niso mogli skriti? Učimo se od Nemcev brez ozirnosti! Da, učimo se od Nemcev, kjer je to potrebno in koristno. Priporočal bi v tem pogledu prirediteljem celjskih slavnosti, naj blagovolijo vzeti na znanje dopis o teh slavnostih v „Tagespost“ od 16. t. m. in naj se okoriste z njim pri snovanju bodočih veselic. Nemški listi, kateri so poročali o teh slavnostih, ter se širokoustno bahali, kako so jo nepovabljeni gostje v Celju od braniteljev nemštva skupili, kako so bili sprejeti in iz Celja spremljeni, sicer niso za dlako boljši od fakijske druhali, kateri dragovoljno odpirajo svoje predale, ali brez nauka vendar le niso za nas. Ko bi ga le hoteli umeti in ravnati se po njem! Celjski Slovinci so svoji in slovenski časti dolžni, da priredé prej ali slej slovensko slavnost, kateri se strupeni nasprotniki ne bodo rogali. Jezé naj se pené naj se, kolikor jim drago, — ali rogati se nam ne smejo več! Celjske Slovence pa naj pri tem dejansko in krepko podpirajo vsi Slovinci in vsa organizovana slovenska, posebno sokolska društva. Hšni gospodarji „Narodnega doma“ v Celju pa naj se svojih dolžnosti vsem gostom v polnem obsegu zavedajo in slavnost bode imela vse drugo lice. Nekoliko ljubljanskih in domačih Sokolcev in nekoliko domačih bistrih in odvažnih fantov, katerim so celjske razmere dobro znane, naj bi v primernih presledkih spremljali goste s kolodvora v „Narodni dom“ in nazaj, in skupine gostov, kateri bi se hoteli sprehajati po mestu itd. Obširnejša razprava o tem ne spada sem. Naj bi ble te besede sprejete tako, kakor so bile mišljene. Če prav smo slabi, vendar si ne dajmo svoje časti teptati.

N—s V—n.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. avgusta

— („Slovenčeva“ resnicoljubnost) se je zopet jedenkrat pokazala v pravi luči in sicer v taki, ki dela čast duhovnikom okrog tega lista. Tri dni je „Slovenec“ obrekoval gospo dr. Tavčarjevo in šele v četrtek je priznal, da rečena gospa njej očitanih, za delavski stan žaljivih besed ni izgovorila, je torej priznal, da je obrekoval in da si je dotične nemške besede naravnost izmislil. S tem je ta stvar, ki je neizmerno povzdignila ugled prizadetih duhovnikov in njih glasila, za nas končana, in tudi stud. iur. g. Vodušek lahko z mirno vestjo prezre „Slovenčeva“ za vijanja, toliko bolj, ker „Slovenec“ svojih prič ni imenoval, a dokler tega ne stori, mu itak živa duša ničesar ne verjame.

— (Domobranski okrajni naredniki) službujoči pri okrajnih glavarstvih se vsled cesarske odločbe uvrste med domobranske uradnike.

— (Domača umetnost) Kakor je našim čitateljem že znano, priredi „Slovensko zidarsko in tesarsko društvo“ v Ljubljani dne 4. septembra veliko narodno slavnost povodom blagoslovljenja svoje nove zastave. Ta zastava, z zlatom in svilo na svilenem fondu bogato in barvokrasno vezena, je delo domače umetnosti ter je bila izdelana po načrtih in narisih akademičnega slikarja gosp. Ign. Zeplichala, učitelja na c. kr. strokovni šoli za umetno vezenje v Ljubljani, v atelijeju tega zavoda pod vodstvom učitelja g. Ane Šmid po absolventinjah strokovne šole. Na jedni strani zastave nahajata se v srednjem delu na modrem svilenem fondu grba zidarjev in tesarjev, nad njima pa grb arhitektov, slikarjev in kiparjev kot obrazovnih umetnikov. Okolo grba obrazovnih umetnikov vijeta se dve palmovi vejici kot simbol zmagovalstva, grba zidarjev in tesarjev pa sta okrožena z divno izmišljeno ornamentiko stilizovanih cvetic in raznega sadja, simbolično izražajoč, da dobro delo najde primerno priznanje. Nad grbi je z zlatom vezen napis „Slovensko zidarsko in tesarsko društvo“. Krajci in vogli te strani okrašeni so z barvokrasno borduro in lepo ornamentiko. Na drugi strani zastave je fond belosvilen. Tu obrača v prvi vrsti nase pozornost na nekakem podnožju sedeča veličastna postava arhitekture; v desni roki ima krožilo, z levo pa drži risalno desko, na kateri je videti načrt cerkve v romanskem slogu. Leva noga opira se na stolpni kapitel. Monumentalna postava, slovesna resnoba, ki odseva v duhovnih potezah obličja, vtelesuje v idealnem plemenito arhitekturo. Na podnožni tablici videti je v zlatih črkah društveno geslo „Stavbe lepa oblika naj bode naša dika“. Na desni arhitekture vezena je letnica ustanovitve društva, 1897, okrožena z lovorovo vejico, na levi pa letnica blagoslovljenja zastave 1898. Tudi ta stran zastave obrobljena je z borduro in okrašena z lepo komponiranimi vogli v barvokrasnem

vezenju. Zanimiva je zastava zlasti zaradi svoje slovanske ornamentike. Kovinska dela pri zastavi izvršila je domača tverka L. Tratnik, držalo pa je po načrtu g. Zeplichala izdelal g. Josip Stirn, delovodja c. kr. strokovne šole v Ljubljani. Zastava je v vseh svojih delih pravi umotvor in dela čast ne le gospodu Zeplichalu nego tudi obrtni strokovni šoli, ki je tudi pri tej priliki dokazala, da se mere meriti z vsakim zavodom te vrste v naši državi.

— (Komarjeva nedelja v Šiški.) Komarjeva nedelja privabila je včeraj izredno mnogo občinstva v sosedno Šiško. Vse gostilne bile so natlačene polne, plesalo se je in pelo in vse je bilo „židane volje“. Tudi kovaški pomočnik Filip Vavpotič bi se bil rad udeležil zabave, a manjkalo mu je „drobiža“. Mej prijatelji, ki so šli „na komarjevo“ v Šiško, opazil je Vavpotič tudi pomočnika iz podkovske šole na Poljanah Franceta Mencingerja; ker je kot vajenec par let bival v podkovski šoli in poznal hišne razmere ter vedel, da ima Mencinger svoj prihranjeni denar spravljen v svojem kovčegu, hitel je na Poljane, odprl Mencingerjevo sobo in z diletom tudi kovčeg ter vzel 40 goldinarjev. Potem je najel fijakarja ter se odpeljal v Šiško. Vrnivši se domu, je Mencinger koj opazil, da je okraden. Sumil je takoj, da mu je denar vzel Vavpotič, katerega je videl v Šiški. Šel ga je takoj iskat in obvestil je o tatvini tudi mestno policijo in orožnike v Šiški. Ukradeni denar se je našel pri Vavpotiču, kateri je tatvino že priznal. Mestna policija izročila ga je deželnemu sodišču.

— (Umrli) je včeraj v bolnišnici usmiljenih bratov v Kanji pri Novem mestu absolvirani jurist gosp. Franc Muhič star 25 let. Bil je svoječasno predsednik akad. društva „Slovenije“ na Dunaju ter jako nadarjen mladenič, ki je imel pred saboj najlepšo bodočnost. Pokojnik bil je jedini učitelj g. Fr. Muhiča, katerega je kruta usoda ta mesec hudo zadela, kajti pred enim mesecem umrla mu je soproga, a sedaj še njegov jedini up na stara leta. Bodi pokojniku prijazen spomin!

— (Žensko uradništvo pri državnih poštah in brzojavah) Dne 1. septembra stopi v veljavnost naredba, katera je za žensko uradništvo pri poštah, brzojavah in telefonskih državnih uradih največje važnosti. S to ministersko naredbom je žensko uradništvo normativno urejeno in bodo s rečenim dnevom dobre tri petine uradnic stalno nastavljenih ter deležne tistih pravic kakor moški. Tudi v materialnem oziru je ta odredba velike važnosti za uradnice, ker jim odlej v slučaju bolezni ali depusta ostane plača celo leto, dočim so jo doslej v tistih slučajih dobivale samo mesec dni. Poštne, brzojavne in telefonske manipulantinje so sedaj po tej naredbi v istem razmerju z državo, kakor uradniki državnih železnic in to je že nekaj vredno.

— (Idrijski visokošolci) prirede — kakor smo že naznanili — dne 3. septembra v Idriji koncert s plesom. Vzpored: Slavnostni govor. I. I. Joh. Brahms: Ogerski plesi, četrtočasno na glasovir; igrate gospici: Antonija Janočna in Anica Lapajnetova. 2. a) Gust. Ipavic: „Savska“; b) Iv. pl. Zajc: „Ljubica“, moški četerospev. 3. a) W. A. Mozart: „Vijolica“, b) Erik Mayer-Helmund: „Čaroben spev“, sopran solo, poje gospica Ana Lapajnetova s spremljevanjem glasovira. 4. Hrabroslav Volarič: „Gospodov dan“, mešani četerospev. 5. Paukner Ivanovič: „Nos gospoda sodnika“, šaljivi moški četerospev s spremljevanjem glasovira. II. Ples.

— (Iz Spodnje Idrije) se nam piše: Dne 21. avgusta t. l. priredilo je tukajšnje županstvo v zvezi z domačimi društvi in šolsko mladino slavnost v proslavo cesarjeve petdesetletnice. Na predvečer bile so hiše jako lepo razsvetljene ter z cesarskimi in narodnimi zastavami okičene. — V nedeljo bila je ob 10. uri slovesna sv. maša, katere se je udeležil občinski odbor, razna društva in obilo občinstva. Popoldanska slavnost se je prav sijajno izvršila, k čemur so zlasti mnogo pripomogla vsa vrsta idrijska društva in gg. gostje, na čelu jim c. kr. rudniška godba, korporativno došla v naš kraj. Pri slavlolu pred vasjo pozdravil je gosp. župan Ivan Kenda v imenu občine vse došle goste veterane, gosp. nadučitelj L. Punčuh nazdravil je vrlemu „Sokolu“, gosp. V. Čibašek pa ognjegascem, delavskim bratnima društvoma in čitalnici. Naše domače vrlo ženstvo v narodnih nošah pripenjalo je gostom sveže šopke. Pozdravom sledili so gromoviti živio-klici. Od slavlolu razvil se je slovesen sprevod po vasi mimo šole, kjer se je pridružila tudi šolska mladina, ter šel na jako okusno olepšani slavnostni prostor, kjer se je takoj pričel vspeored veselice. Šolska mladina je predstavljala dve igri. Temu sledile so pesmi mešanega zbora tukajšnjega bralnega društva in slavnostni govor, po katerem je godba zaigrala cesarsko pesem. Gospica Antonija Dimnik je izorno deklamovala pesem „Cesarju Francu Jožefu I.“ ob petdesetletnici slavnega vladanja. V igri „Sv. Germana“ pokazali so naši domači diletantje svojo nadarjenost, ter želimo, da bi le še večkrat nastopali. Med posameznimi točkami svirala je prav dobro c. kr. idrijska rudniška godba. Pri slavnosti so bila zbrana vsa domača in idrijska društva, bili so združeni vsi stanovi, zastopana je bila domača in idrijska duhovščina, obe županstvi, zastopniki vseh idrijskih c. kr. uradov

in obilo število drugih gostov. Kakor je bila ob sklepu vzporeda izražena zahvala vsem udeležencem slavnosti, tako izrekamo tudi sedaj prav pristožno zahvalo vsem slavnim društvom in častitim gostom, kateri so povzdignili veselico. Hvala gre pa tudi gosp. županu Ivanu Kendi za obilni trud in prepuštitev lepega prostora v namen slavnosti.

— (Radi roparskega umora) je bil v soboto pri novomeškem okrožnem sodišču na vešala obsojen 22letni F. Režek iz Cikave. Umoril je, kakor smo svoj čas poročali, na Gorjancih blizu studenca pod sv. Jero sopotujočega delavca J. Kastrevca iz Gaberja, in sicer zato, ker je vedel, da ima ta nekaj blizu sedem goldinarjev denarja pri sebi, za katerega si je hotel zločinec obleko kupiti. — Režek je bil že jedenkrat 13 mesecev zaprt, ker je svoji materi grozil, da jo boče usmrtiti.

— (Štajerska odvetniška zbornica) je imela včeraj svoj izredni občni zbor, kateri je bil sklican, da se izreče zbornica o prošnji 26 slovenskih odvetnikov, naj se za Spodnji Štajer ustanovi posebna zbornica. Shoda se je udeležilo 85 odvetnikov. Zbornica se je seveda izrekla proti ustanovitvi posebne zbornice za Spodnji Štajer, češ, da taka posebna zbornica ni potrebna, in da bi slabo uplivala na justico. Da se ti štajerski odvetniki le ne sramujejo, nastopati s tako neumnimi argumenti! Moško in pošteno bi bilo, da so naravnost povedali, da nasprotujejo razdelitvi zbornice, da bi mogli še nadalje zatirati slovenske odvetnike. Občnega zbora se ni udeležil noben slovenski odvetnik. To je bilo dogovorjeno; a če je bila to prava taktika, je dvomljivo.

— (Volilni shod) poslancev dr. Gregorca in dr. Jurtela bode dne 4. septembra t. l. na Črni gori pri Ptaju, ne pa pri sv. Janžu na Dr. polju.

— (Družbe sv. Cirila in Metoda) moška podružnica v St. Juriju ob južni železnici je vposlala za 1897 l. 37 gld., isto tako ženska podružnica tam 37 gld.; obe skupaj torej svoto 74 gld. S tem naj se popravi „Vestnikovo“ nepopolno poročilo.

— (Osebna vest.) Dvorni kaplan na Dunaju, gosp. dr. Fran Sedej, je imenovan kanonikom v Gorici.

— (Iz Trsta) se nam poroča: Po grozni, dolgotrajni suši, katero je zlasti hudo občutil naš okoličan, je začelo danes deževati. Ljudje so dežja tako veseli, da se ne da popisati.

— (Ponarejalci denarja.) Tržaška policija je aretovala strojarja Huterja in ključarja Waitza, katera sta bila na sumu radi ponarejanja denarja. V Huterjevem stanovanju je našla 500 dobro ponarejenih komadov po 20 vinarjev in več ponarejenih goldinarjev. Zajedno je dognala, da ta družba ponarejalcev ni bila v zvezi s ponarejalci laške narodnosti, kateri so bili pred kratkim aretovani v Trstu in v drugih primorskih mestih.

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli pri Sv. Gregorju mesto učitelja in voditelja z letno plačo 500 gld. 30 gld. funke. priklade. Prošnje do dne 20. septembra okr. sodskemu svetu v Kočevju. — Pri okr. sodišču v Žužemperku mesto uradnega sluga z letno plačo 250 gld. 25% aktivitetno priklado in uradno obleko. Prošnje do dne 15. septembra predsedstvu okrožnega sodišča v Novem mestu. — Pri okr. sodišču v Senožečah, event. pri kakem drugem okr. sodišču mesto sodnega uradnega sluga, event. mesto pomožnega sluga ali jetniškega paznika. Prošnje do dne 22. septembra predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani.

* (Posledice zlobnega „dovtipa“.) V Moravski Ostrovi se je prigodila strašna zakonska žalost. Železniški uradnik Karl Hippl je odsekal svoji lepi, 19letni ženi, ko je spala, s sekuro glavo, potem pa se je obesil. Povod tej žalostni pa so bili slabi dovtipi Hipplovih prijateljev, ki so mu nekega dne ustmeno in anonimno pismeno sporočili, da mu je žena nezvesta. Družega dne so mu hoteli povedati, da so ga le za šalo jezili, toda ponoči se je že zgodila nesreča. Sodišče je začelo strogo preiskavo proti „dovtipnežem“.

* (Aristokrat — razbojnik.) Iz Palerma poročajo: Tukajšnje občinstvo je sila ogorčeno radi krvavega zločina, kateri se je pripetil pred mestom. Baron Jocana, potomec slavne siciljanske rodbine, je sredi ceste napadel kočijaža Selvaggia ter ga oropal za 900 lir. Baron je pobegnil.

Darila

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani nadalje poslali: Slovenki visokošolci v Gradcu 3 gld. Po g. Iv. N. Murovcu, župniku in dekanu v Cerknem na Goriškem, 30 gld., in sicer je 20 gld. volilo pok. župnika Franc. Sitarja, 10 gld. pa darilo ondote „Hranilnice in posojilnice“. Č. g. Valentin Bernik, župnik na Holmcu, 3 gld. mesto venca na grob „Mihe Gorenjskega“. G. Franc. Konšek, gostilničar na Trojanah, iz nabiralnika 7 gld. 2 kr. G. Fr. Fajdiga v Sodražici 30 gld.

50 kr. Moška podružnica v Ribnici 100 gld. Novoustanovljena ženska podružnica v Ribnici 100 gld. Gospa prvomestnica Franja dr. Tavčarjeva v Ljubljani zbirko 127 gld. 39 kr. G. Davorin Lavrač 1 gld., g. J. Kocmur 1 gld. in vesela družba v Ljubljani 45 kr. G. Ivan Novak, trgovec in poštar na Dolih pri Litiji, 2 gld. Gospici Marica Boletova in Marica Kraljičeva nabrali na cesarski slavnosti v Boljuni 6 gld. Slavna „Posojilnica v Marenbergu“ 20 gld. Ženska podružnica v Cerknici po gld. Mariji Werli 15 gld. 5 kr. Po č. g. novomašniku Pos. Poplatniku v Veliki Nedelji 142 gld. 50 kr. kot dar mariborskih bogoslovcev, mej katerimi so se posebno požrtvovalne pokazali prvoletniki. Rajhenburški Harambaša po Harambašici nabranih 10 gld. na družbinega finančnega ministra telegram, katerega je poslal omizju, zbranemu povodom nove maše g. Ivana Ivanca. Po g. nadučitelju Val. Burniku v Metliki od podružnice 26 gld. 72 kr. Neutrudljivo delavnim nabiralcem hvala in blagim darovalcem slava!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Telefonična in brzojavna poročila

Dunaj 29. avgusta. Največjo težavo pri pogajanjih za nagodbo je delala avstrijska zahteva, naj se kvota premeni tako, da bi ogerska v prihodnje k skupnim izdatkom več prispevala, kakor doslej.

Dunaj 29. avgusta. Poroča se, da je ministerski svet sklenil, sklicati državni zbor na dan 19. septembra.

Dunaj 29. avgusta. Ogerski ministerski predsednik je bil včeraj dopoldne tri četrt ure pri cesarju. Avdienci je sledilo posvetovanje Banffyja in Lukacsa s Kallayem, ob 1. uri pa ja sprejel cesar Thuna, Banffyja, Kaizla, Bärnreitherja in Lukacsa v poldrugo uro trajajoči avdienci. Danes sta se Thun in Banffy v ministerstvu zunanjih del posvetovala z Goluchowskim in Kallayem, ob 12. uri se je sešel avstrijski ministerski svet, popoldne pa sprejme cesar Thuna in Banffyja. Sodi se, da je to zadnja avdienca in da se ž njo zaključijo pogajanja.

Budimpešta 29. avgusta. Listi javljajo, da namerava vlada koj v jedni prvih sej poslanske zbornice predložiti predrugečene Badenijeve nagodbene predloge in sicer kot nove predloge. Banffy bo pri tej priliki izjavil, da je rešitev teh predlog odvisna od usode nagodbenih predlog v avstrijskem državnem zboru. Za slučaj, ako bi avstrijski državni zbor ne hotel ali ne mogel rešiti predlog, si pridržuje Banffy pravico, da svoje predloge umakne in jih nadomesti s predlogami, zasnovanimi na drugi podlagi.

Petrograd 29. avgusta. Car je naročil ministru zunanjih del grofu Muravjevu, naj vse v Petrogradu akreditirane diplomatske zastopnike zunanjih držav povabi na konferenco, ki naj se bavi z vprašanjem, kako izvesti občno razoroženje in zagotoviti zajedno svetovni mir.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Dalje.)

Izobraženi v eksportni akademiji morejo abiturijente postati trgovci na vesoljnem svetu, kjer se zamenjavajo zakladi!

Zajedno pa se nadejamo, pa bode trgovski in obrtniški stan, da bodo gospodarstvene korporacije naše države požrtvovalne dovolj, da razven države, ki je dovolila 20 000 gld. državnega prispevka in razven c. kr. avstrijskega trgovskega muzeja, ki bode tudi prispeval po močeh zagotove pokritja primankljaja v približnem letnem znesku 20.000 gld.

Z združenimi močmi moramo si ustanoviti zavod, namestjen prospehu našega narodnega blagostanja, gospodarstveni bodočnosti Avstrije, zavod, ki bode leto za letom dajal domovini na razpolago lep kontingent popolnoma izobraženih trgovskih pionirjev.

Vse one širne kroge, ki se zanimajo za pomnožitev eksporta, zlasti trgovski in obrtniški stan, pozdravljamo torej danes s prijaznim pozivom, da ustanovitev eksportne akademije c. kr. avstrijskega trgovskega muzeja, ki se otvori 1. oktobra letos in ki bode zajedno trajen spomenik slavnega petdesetletnega vladarskega jubileja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I., podpirajo s prispevki, posvetami in ustanovami.

Pokrovitelji so oni, ki darujejo jedenkratni znesek 5000 gld. ali pa deset let po 500 gld.

Ustanovniki so oni, ki darujejo jedenkratni znesek 1000 gld. ali pa deset let po 100 gld.

Pospešitelji so oni, ki darujejo jedenkratni znesek 250 gld. ali pa deset let po 25 gld.

Razven tega se darovi v poljubnem znesku hvaležno sprejemajo.

Imena pokroviteljev vdolbila se bodo na spominski plošči v poslopu akademije. Ustanovniki dobe umetno opremljeno diplomu. Istotako se bodo vsi pokrovitelji, ustanovniki, pospešitelji in darovalci upisali v častno knjigo, a vsi prispevki se bodo objavili.

Prispevki naj se blagovolijo pošiljati c. kr. poštni hranilnici za „zaklad eksportne akademije c. kr. avstrijskega trgovskega muzeja na Dunaju“, vsi zadevni dopisi pa načelniku blagajničnega odbora, gospodu Juliju Neubergerju na Dunaju I, Akademiestrasse 4. (Dalje prih.)

— **Državne železnice.** Dne 12. julija je bila otvorjena proga Lužan-Zalcszeczyki novih bukovinskih lokalnih železnic. — Na lokalni progi Wolframs Telsch je bil dne 13. avgusta odprt promet. — Da se elajša obisk dunajske jubilejne razstave, dovolila je uprava c. kr. državnih železnic za proge, katere so oddaljene nad 300 km za čas od 15. avgusta do 9. oktobra 1898 novo znižanje voznine in sicer za II. in III. razred osebnih vlakov in za II. razred brzdovlakov. Dovoljeno znižanje znaša 25 do 30%, normalne voznine. Vozni listki so veljavni 14 dni.

Zahvala.

Prijetno dolžnost izpolniva, da se v imenu dijaštva iskreno zahvaliva slavnemu odboru Narodne čitalnice, ki nam je o priliki visokošolskega shoda brezplačno prepustila za zborovanje velike dvorane, vrlemu ljubljanskemu „Sokolu“ in njegovemu starosti gosp. dr. Ivan Tavčarju za mnogobrojno vdeležitev pri sereni in prepustitev dvorane za banket, gosp. Oroslavu Dolencu za darovanje bakelj, slavnim pevskim društvom „Slavec“, „Ljubljana“ in „Trgovsko pevsko društvo“ in tamburskemu klubu „Zvezda“ za prijazno sedelovanje pri komerzu, slavnemu mestnemu zastopu in narodnemu občinstvu ljubljanskemu, za sprejem in simpatije, ki nam jih je v teh dneh iskalo.

Iskreno se zahvaliva krepkemu „Gorenjskemu Sokolu“ narodnim društvom, zastopu in občinstvu kranjskega mesta za sprejem in pozdrav pri izletu.

Posebno zahvalo pa izrekava preblagorodnemu županu g. Ivanu Hribarju in poštvalnim narodnim damam ljubljanskim za pogoščenje ter velenjenjej gospe Franji dr. Tavčarjevi za nagovor in srebrni lovorovi venec na „Triglavo“ zastavo, ki so ga poklonile dijaštvu ljubljanske Slovenke.

Priljubljenega odbora za visokošolski shod bivši predsednik: I. tajnik: phil. Jožef Reisner. med. Jožef Stojc

Zahvala.

Slavni odbor I. dolenske posojilnice v Metliki je blagovolil v nakup šolskega blaga revnim otrokom tukajšnje ljudske šole darovati 20 gld. Za ta znatni, velikodušni dar se izreka najsrčnejša zahvala.

Vodstvo 4razredne ljudske šole v Metliki

dne 26. avgusta 1898.

Val. Burnik, vodja.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 25. avgusta: Marija Gruber, posestnikova žena, 58 let, Rožne ulice št. 21, mrtvud. — Pavla Svetlin, šivilja, 20 let, Vodmat št. 80, jetka.

V hiralnici:

Dne 26. avgusta: Ivan Cerar, pleskar, 54 let, vnetje možgan.

V deželni bolnici:

Dne 23. avgusta: Martin Fortuna, gostac, 85 let, ostarelost. — Elizabeta Artač, čevljarjeva vdova, 42 let, paralična blaznost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
27.	9. zvečer	738,5	20,3	brezvetr.	jasno	
28.	7. zjutraj	737,7	14,2	brezvetr.	megla	0,0
	2. popol.	734,9	28,0	sr. jzah.	jasno	
29.	9. zvečer	734,6	19,8	sl. zah.	jasno	
	7. zjutraj	734,1	15,8	sl. vzvzh.	oblačno	0,0
	2. popol.	737,0	13,8	sr. sever	dež	

Srednja temperatura sobote in nedelje 20,1° in 20,7°, za 2,5° in 3,3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 29. avgusta 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 60 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 45 „
Avstrijska zlata renta	121 „ 50 „
Avstrijska krona renta 4%	101 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	120 „ 70 „
Ogerska krona renta 4%	98 „ 50 „
Avstro-ogerske bančne delnice	908 „
Kreditne delnice	363 „ 75 „
London vista	120 „ — „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 80 „
30 mark	11 „ 74 „
30 frankov	9 „ 53 „
Italijanski bankovci	44 „ 25 „
C. kr. cekini	5 „ 65 „

Dne 27. avgusta 1897.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	164 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193 „ 25 „
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	130 „ — „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157 „ 50 „
Ljubljanske srečke	23 „ 50 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	27 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	203 „ 25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	512 „ 50 „
Papirnati rubelj	1 „ 27 1/2 „

Izurjen v pisarniškem poslu, z lepo in hitro pisavo, želim takoj pri odvetniku ali notarju v Ljubljani v službo stopiti. Spričevala ugodna.

Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo „Slov. Naroda“. (1295—3)

Priden deček

ki vstopi letos v II. razred realke, se vzprejme v dobri družini v stanovanje in hrano. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (1292—2)

V najem se odda

velik prostor

v Igriških ulicah, pripraven za tesarsko obrt in kot skladišče.

Pogoji se izvedo v pisarni Ivana Plantana, c. kr. notarja v Ljubljani. (1312—1)

Za dijake!

V svoji novi stavbi sem odločil več prostorov za dijake. Oskrbljeni bi bili z vsem in bodo pod gotovim nadzorstvom. Plača po najnižji ceni. Uporaba vrta je prosta. Najvažneje je, ker so stanovanja tik gimnazije. Oglasila do 10. septembra pri Viktorju Omeršu v Kranju. (1310—1)

Dr. Friderika Lengel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno debljo, je od pamtveka znan kot najzdravnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim putem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer s njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskinje od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloti, nežnosti in čvrstosti; odstrani kaj nagio pege, žolčavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (3—16)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898 leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heba, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heba, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lescobled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lescobled. — **Proga v Novo mesto iz v Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 45 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lescobleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—45)

Koncipijenta

sprejme takoj

dr. Karl Triller

odvetnik v Tolminu.

(1301—3)

Išče se za 2 osebi

mirno stanovanje

obstoječe iz 2 sob (vsaka s svojim vhodom) in potrebnih pritlikin, čisto in — najraje — separirano.

Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (1291—4)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel

v Trstu

(637—18)

trgovino za komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila, in sicer mala v pošiljkih po 5 kg po pošti in od 30 kg naprej po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zela, jave, ribe i. dr. Pečal se bom s razprodavanjem domačih pridelkov, s prijemanjem blaga v svoje skladišče, dajal na ista naplata in posređoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi s vinom ra debelo. Sprejemam zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — trdk in polagam za to kavejco.

Nadeja se, da se me sorojaki domislajo, ostajam z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulic S. Francesco št. 6.

Juan Žgur
trgovec

Antonija Žgur rojena **Bonač**

— poročena. —

Senožec

Cirknica

dne 28. avgusta 1898.

Razglas.

Pri županstvu mestne občine Črnomelj oddati je s 1. oktobrom t. l.

služba občinskega tajnika

z letno plačo 400 gld.

Zahteva se znanje slovenščine in nemščine v govoru in pisavi, ter izvežbanost v občinskem uradovanju. Prošnje se spričevali o dosedanjem službovanju in navedenosti vložiti je do 10. septembra t. l. pri podpisnem županstvu.

Prosilci s kavejco imajo predstvo.

Županstvo mestne občine Črnomelj

dne 12. avgusta 1898.